

niedziela

głos z Torunia

NR 28 (864) • J • ROK LIV • 10 VII 2011 • TORUŃ

W NUMERZE:

Powstaje Centrum Dialogu im. bł. Jana Pawła II – inicjatywa bp. Andrzeja Suskiego

Powstało Bractwo św. Izydora

Nowi lektorzy w diecezji toruńskiej

I SYNOD DIECEZJI TORUŃSKIEJ ZAKOŃCZONY

Uroczyste rozpoczęcie synodu miało miejsce 23 czerwca 2007 r. w toruńskiej katedrze. W momencie rozpoczęcia prac synodu liczba jego członków wynosiła 141 osób. Ostatnia sesja synodalna miała miejsce 20 listopada 2010 r., w sumie odbyło się ich 16

27 czerwca ponad 4 tys. osób: duchownych, konsekrowanych i świeckich, uczestniczyło w uroczystym zakończeniu obrad I Synodu Diecezji Toruńskiej. Mszy św. koncelebrowanej przez setki kapłanów przewodniczył abp Celestino Migliore, nuncjusz apostolski w Polsce. – Ikona Matki Bożej Nieustającej Pomocy przedstawia Dzieciątko Jezus, które otoczone symbolami męki chwyta się ramion swojej Matki, szukając u Niej pomocy i siły na przyszłość. Uczynmy dziś tak samo jak Ono. Uchwyćmy się Maryi, prosząc, by pomogła wprowadzać w życie postanowienia synodalne – powiedział abp Migliore

więcej na str. IV-V

Piknik ekologiczny

Grudziądz

18 czerwca parafia pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa w Grudziądzu zorganizowała piknik ekologiczny. Za patronkę obrano św. Hildegardę z Bingen, XII-wieczną mniszkę,

mistyczkę, artystkę i zwolenniczkę zdrowego odżywiania.

Uczestnicy mogli wysłuchać wykładów na temat zdrowego żywienia, ekologicznie produkowanej żywności oraz leczniczych

zaleceń opartych na wskazaniach św. Hildegardy. Człowiek musi dbać nie tylko o zdrowie ciała, lecz także duszy, więc dieta powinna być połączona ze zrównoważonym stylem życia – mówili prelegenci. Św. Hildegarda już w średniowieczu proponowała zachowywanie właściwej miary we wszystkim, głosząc, że kto chce czerpać siły lecznicze z natury, musi mieć w sobie gotowość do życia w zgodzie z nią.

W ogrodzie przy plebanii rozstawili swoje stoiska producenci żywności ekologicznej. Byli obecni członkowie Stowarzyszenia Ekoland, rolnicy ekologiczni z rejonu brodnickiego oraz Borów Tucholskich. Mleko, miód, wina, nalewki, wyroby z koźliny, maki i przetwory z orkiszu, płaskurki i owsa królowały na stoiskach. Dzieci chętnie próbowały swoich możliwości w wytwarzaniu papieru czerpanego. Nie zabrakło słodkich wypieków

przygotowanych przez parafianki oraz grochówki.

Posileni zdrową żywnością licznie przybyli goście mogli wysłuchać koncertu chóru „Echo”, zespołów: „Pueri Sancti Nicolai”, „12 nut” i „Misja”. W długiej kolejce ustawiali się chętni do pomiaru ciśnienia tętniczego i poziomu cukru we krwi. Aby nie zapomnieć wskazań św. Hildegardy, można było zaopatrzyć się w fachową literaturę na temat zdrowego żywienia.

Jak ważny jest to problem w dzisiejszych czasach, mówią lekarze. Powrót do dawnych upraw, odradzanie starych odmian może przyczynić się do poprawy zdrowia – podkreślają rolnicy ekologiczni. Wspólnie spędzony czas i dawka ciekawych informacji przyczyniają się do integracji parafii, podniesienia świadomości o zdrowym żywieniu – dodał proboszcz ks. Zbigniew Gański.

Aleksandra Wojdyło

Aleksandra i Mieczysław Babalscy – rolnicy ekologiczni i propagatorzy zdrowego żywienia

Dziękczynienie za beatyfikację Jana Pawła II

11 czerwca w Szkole Podstawowej w Dusocinie (gmina Grudziądz) odbyło się dziękczynienie za dar beatyfikacji Jana Pawła II. Obchody rozpoczęto Mszą św. w kościele pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Mokrem, której przewodniczył ks. kan. Dariusz Kunicki, dziekan dekanatu grudziądzkiego I w koncelebrze z proboszczem ks. kan. Wojciechem Zawackim i ks. prał. Józefem Sołobodowskim. Liturgię uświetnił zespół smyczkowy z Państwowej Szkoły Muzycznej I i II stopnia w Grudziądzu. Po zakończeniu Mszy św. ks. Wojciech Zawacki i katechetka Ewa Zuzga ogłosili wyniki i rozdali nagrody laureatom Międzyszkolnego Konkursu Wiedzy o Janie Pawle II oraz Konkursu Plastycznego „Podróże misyjne Jana Pawła II”. Następnie zaproszeni goście na czele z wójtem gminy Grudziądz, radnymi, kapłanami, przedstawicielem Nadleśnictwa Jamy udali się do Szkoły Podstawowej w Dusocinie, gdzie uczniowie zaprezentowali montaż słowno-muzyczny poświęcony Janowi Pawłowi II. Wystąpił też zespół taneczny „Cheerleaders” ze szkoły w Dusocinie. Na zakończenie odbył się koncert uczniów Szkoły Muzycznej I i II stopnia z Grudziądza, którzy zaprezentowali muzykę poważną w trzech zespołach: fletowym, smyczkowym i akordeonowym.

Organizatorzy ze Szkoły Podstawowej w Dusocinie

Pielgrzymka do Matki Bożej Rokitniańskiej

W dniach 11-12 czerwca grupa dzieci ze świetlicy św. Józefa działającej przy Grudziądzkim Centrum Caritas uczestniczyła w pielgrzymce do Rokitna. Pierwszym przystankiem było Gniezno, gdzie zwiedziliśmy katedrę św. Wojciecha. Następnie udaliśmy się do miejscowości Pobiedziska, gdzie odwiedziliśmy muzeum, w którym znajdują się miniatury zabytków Wielkopolski. Kolejnym punktem wyjazdu był Poznań, gdzie obejrzelśmy katedrę na Ostrowie Tumskim, Stary Rynek z ratuszem oraz palmiarnię. Ponadto wysłuchaliśmy fragmentu koncertu organowego w poznańskiej farze.

Głównym celem pielgrzymki był pobyt w sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej w Rokitnie. Tam uczestniczyliśmy w Mszy św., modliliśmy się przed cudownym obrazem Matki Bożej, zwiedziliśmy muzeum działające przy sanktuarium, wysłuchaliśmy wykładu o historii tego miejsca. Ostatnim punktem był pobyt w Zoo Safari w Świerkocinie k. Gorzowa Wielkopolskiego. Niezwykłością tego zoo jest możliwość wjazdu samochodem lub autokarem na wybiegi niektórych gatunków zwierząt. Wiele radości uczestnikom sprawiło wielokrotne korzystanie z karuzel na terenie parku.

Marlena Naftyńska

Dzieci wraz z opiekunami w sanktuarium Matki Bożej Cierpliwie Słuchającej w Rokitnie

SZCZĘŚLIWIE PRZEZ ŻYCIE

16 lipca przypada wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel.

Tego dnia można przyjąć szkaplerz karmelitański.

Dlatego w tym numerze przypominamy znaczenie szkaplerza i związane z nim obietnice

ARCHIWUM SIOSTR KARMELITANEK BOSYCH

Cechą charakterystyczną charyzmatu Sióstr Karmelitanek Bosych oraz elementem istnienia w Kościele są modlitwa i kontemplacja spraw Bożych z zachowaniem rad ewangelicznych w małej wspólnoty siostrzanej opartej na samotności i surowym ubóstwie. Stąd życie sióstr wypełniają modlitwa, ofiara i praca. W ten sposób w zakonie kontemplacyjnym siostry odpowiadają na wołanie Jezusa na krzyżu, by każde ludzkie serce odnalazło i przyjęło Jego miłość. Ta Miłość sprawia, że siostry żyją nią i modlą się w powierzonych intencjach. Wszystkie te prośby, cierpienia, trudności i radości zanurzają w Sercu Chrystusa, by wyprosić nadzieję, umocnienie i światło dla bliźnich.

W tym duchu otaczają modlitwą wstawienniczą Kościół, świat i każdego człowieka, dlatego prowadzą „modlitewną skrzynkę”. „Drogi Przyjacielu – piszą siostry na stronie Klasztoru Sióstr Karmelitanek Bosych pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Józefa w Łasinie – jeśli masz jakąś specjalną intencję, ważną sprawę, szukasz drogi życia, sensu, światła w ciemnościach; jeśli czujesz się zagubiony(a), potrzebujesz umocnienia w cierpieniu duszy czy ciała... i chcesz, byśmy tę Twoją intencję, sprawę czy osobę otoczyły modlitwą” – wyślij swoją prośbę pod adresem: www.karmelitankibose.diecezja.torun.pl

Słowo „szkaplerz” wywodzi się z języka łacińskiego („scapulae” – plecy, barki) i oznacza szatę, która okrywa plecy i piersi. Szkaplerz karmelitański jest wykonany z sukna koloru brązowego, składa się z dwóch części, na których znajdują się wizerunki Matki Bożej Szkaplerznej i Najświętszego Serca Pana Jezusa, połączonych tasemkami. Należy go nosić tak jak szatę, to znaczy jedna część spada na plecy, a druga na piersi. W 1910 r. Pius X zezwolił na zastąpienie szkaplerza medalikiem. Przyjmuje się go z rąk kapłana lub diakona jako znak przypominający o Bogu i zapewniający Jego błogosławieństwo, zatwierdzony przez Kościół, bowiem należy do sakramentaliów.

Z tym znakiem łączy się prywatne objawienie z 16 lipca 1251 r. św. Szymona Stocka, który otrzymał szkaplerz od Matki Bożej i usłyszał: „Przyjmij, najmilszy synu, szkaplerz twego zakonu jako znak mego braterstwa, przywileju dla ciebie i wszystkich karmelitów. Kto w nim umrze, nie zazna ognia piekielnego, oto znak zbawienia, ratunek w niebezpieczeństwach, przymierze pokoju i wiecznego zobowiązania”. Ta gwarancja opieki Maryi jest darem nie tylko dla karmelitów, lecz także wszystkich wierzących. Związane z nim są obietnice takie, jak: szczęśliwa śmierć i zachowanie od wiecznego potępienia, łaska wybawienia z czyśćca w pierwszą sobotę po śmierci, tzw. przywilej sobotni, opieka Maryi zarówno co do duszy, jak i ciała w życiu ziemskim i szczególnie pomoc w godzinie śmierci, duchowa komunii

z zakonem karmelitańskim i udział w jego duchowych dobrach za życia i po śmierci, np. Msze św., Komunie św., umartwienia, modlitwy, posty.

Czytając te zapewnienia, warto pamiętać, że noszenie szkaplerza automatycznie nie zapewnia zbawienia, nie jest amuletem lub talizmanem, lecz znakiem macierzyńskiej miłości, upodobnienia się do Maryi, troski o dobro wszystkich ludzi, wiary w życie wieczne i więzi z Karmelem. Jest wyrazem miłości Boga i bliźniego, zawierzenia Najwyższemu i wypełniania Jego woli, czego doskonałym wzorem jest Maryja, do której noszący szkaplerz upodabnia się oraz dąży do ożywienia wiary. A przewodniczką na tej drodze jest Matka Boga, Królowa i Ozdoba Karmelu, Ta, która zachowuje od złego, wyprasza wytrwanie w dobrym, obroni i szczęśliwie przeprowadza przez życie, a na końcu wprowadza do wiecznej chwały, by tam chwalić Boga.

Szkaplerz można przyjąć w Klasztorze Sióstr Karmelitanek Bosych pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy i św. Józefa w Łasinie (ul. Odrodzenia Polski 6) 16 lipca po Mszy św. sprawowanej o godz. 19. Także od 13 do 15 lipca (w czasie tzw. triduum przed uroczystością Matki Bożej Szkaplerznej) po Mszy św. o godz. 18. Poza tymi szczególnymi dniami w każdy dzień roku po Mszy św. o godz. 7 po uprzednim ustaleniu z siostrami konkretnej daty najlepiej telefonicznie pod numerem (56) 466-47-83.

Beata Pieczykura

Odpust parafialny

Bratian

17 czerwca odbyła się uroczystość odpustowa w parafii pw. św. Brata Alberta Chmielowskiego w Bratianie. Sumę sprawował i kazanie wygłosił ks. Ryszard Domin z parafii pw. bł. ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego w Toruniu, gdzie jest budowany kościół jako wotum wdzięczności za dar wizyty apostołskiej bł. Jana Pawła II w diecezji toruńskiej w czerwcu 1999 r.

Kaznodzieja przybliżył osobowość i duchowość św. Brata Alberta oraz życzył, abyśmy budowali życie na życzliwości, miłości oraz byli na co dzień dla siebie dobrzy jak chleb. Proboszcz z Bratiana ks. Edward Barański,

dziękując, przypomniał słowa bł. Jana Pawła II: „Kościół budować trudno, ale kościoły budować trzeba”, i dodał: – Sam kiedyś odwiedzałem kolejne parafie z kazaniami i rekolekcjami. Dzisiaj przyszedł czas, aby spłacić dług wdzięczności, aby moi parafianie wsparli dzieło budowy nowej świątyni.

Tego samego dnia wieczorem kapłani dekanatu nowomiejskiego spotkali się jeszcze raz w kościele na comiesięcznym dniu skupienia. W programie znalazły się: konferencja, adoracja Najświętszego Sakramentu oraz możliwość skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania.

Mariola Splitt

Procesja eucharystyczna w czasie uroczystości odpustowej

ARCHIWUM PARAFII

Powstaje Centrum Dialogu im. bł. Jana Pawła II

Nuncjusz apostolski w Polsce abp Celestino Migliore 27 czerwca przewodniczył uroczystości podpisania aktu erekcyjnego oraz wmurowania kamienia węgielnego pod Centrum Dialogu im. bł. Jana Pawła II w Toruniu. – Niech wzrasta i niech się rozwija – powiedział abp Migliore. Centrum powstało z inicjatywy bp. Andrzeja Suskiego.

Uroczystości rozpoczęły się o godz. 12 na placu budowy przy pl. Frelichowskiego 1, gdzie mieści się Wyższe Seminarium Duchowne Diecezji Toruńskiej. W powsta-

jącym centrum będą się mieścić m.in. nowoczesna biblioteka diecezjalna zawierająca drogocenne zbiory oraz sale konferencyjne, w których odbywać się będą Colloquia Torunensia.

Po odczytaniu aktu erekcyjnego i wysłuchaniu historii powstawania Centrum Dialogu im. bł. Jana Pawła II, którą przedstawił prowadzący spotkanie wicerektor WSD ks. dr Marcin Staniszewski, nuncjusz apostolski, przedstawiciele diecezji, władz samorządowych oraz wykonawców projektu podpisali akt erygujący.

– Gaudium et spes. Radość i nadzieja. Radujemy się, że nasze plany wcielają się w życie i żyjemy nadzieją, że to centrum będzie służyć mieszkańcom naszego miasta, ale także tym, którzy będą poszukiwać dialogu – powiedział bp Andrzej Suski, dziękując licznie zgromadzonym za wspieranie tego dzieła. – Dialog w Toruniu to przesłanie wieloletnie. W 1645 r. spotkanie chrześcijan różnych wyznań pokazało, że można w dialogu żyć i dzięki niemu współpracować. Centrum Dialogu będzie kontynuacją tego co przed setkami lat zostało zapoczątkowane – powiedział Michał Zaleski, prezydent Torunia.

Kamień węgielny pochodzi ze świętych drzwi z Bazyliki św. Piotra w Watykanie. W tubie zawierającej akt erekcyjny umieszczono także okolicznościowe monety z wizerunkiem Jana Pawła II, herbem województwa kujawsko-pomorskiego oraz panoramą Torunia.

Centrum Dialogu im. bł. Jana Pawła II powstaje dzięki współpracy diecezji toruńskiej z Gminą Miasta Toruń oraz Urzędem Marszałkowskim Województwa Kujawsko-Pomorskiego. Projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach RPO WK-P i środków Gminy Miasta Toruń. Prace budowlane koordynuje dyrektor ekonomiczny WSD ks. kan. Piotr Igielski.

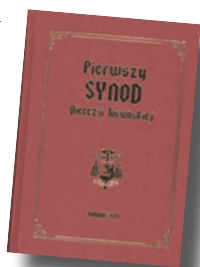
Ks. Paweł Borowski

Wicerektor WSD ks. dr Marcin Staniszewski przedstawił historię powstania Centrum Dialogu

„Uchwały Pierwszego Synodu Diecezji Toruńskiej”

Informowaliśmy na bieżąco na łamach „Głosu z Torunia” o postępach prac I Synodu Diecezji Toruńskiej oraz o kolejnych sesjach plenarnych. W tym numerze piszemy o uroczystościach związanych z oficjalnym zamknięciem synodu i ogłoszeniem uchwał synodalnych. Wieloletni trud kapłanów, sióstr zakonnych, kleryków i osób świeckich został zwieńczony sukcesem. Wymiernym owocem owego trudu jest pozycja pt. „Uchwały Pierwszego Synodu Diecezji Toruńskiej. Prawo partykularne Kościoła Toruńskiego”. W jej pierwszych wersach czytamy: „Na uchwały Pierwszego Synodu Diecezji Toruńskiej składają się statuty i aneksy do statutów. Jedne i drugie zawierają prawo partykularne, które obowiązuje od momentu wskazanego dekretem promulgacyjnym. Uchwały synodalne obowiązują wiernych, którzy posiadają na terenie Diecezji Toruń-

skiej stałe lub tymczasowe zamieszkanie i równocześnie aktualnie na nim przebywają, a także tułaczy znajdujących się na terenie Diecezji Toruńskiej”. To zapowiedź tego, co zawiera książka, ale przede wszystkim informacja, że ci, których praca złożyła się na powstanie owego woluminu, działali na rzecz i dla dobra wszystkich wiernych diecezji toruńskiej. Bogu niech będą dzięki za ludzi, którzy podjęli się takiego trudu, i za dzieło, którego dokonali.

Joanna Kruczyńska

„Uchwały Pierwszego Synodu Diecezji Toruńskiej. Prawo partykularne Kościoła Toruńskiego”, Toruńskie Wydawnictwo Diecezjalne, Toruń 2011. Książka – wydrukowana z symboliczną datą 27 czerwca – będzie dostępna pod koniec lipca w toruńskiej Księgarni Diecezjalnej przy ul. Rynek Staromiejski 18.

I SYNOD

Uroczystość rozpoczęła się o godz. 16 w diecezjalnym sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Toruniu. Nowennę do Matki Bożej Nieustającej Pomocy poprowadził kustosz sanktuarium ks. prał. Stanisław Majewski. Po przedstawieniu patronce diecezji podziękowań i prośb wyruszyła procesja do diecezjalnego sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy na toruńskich Bielanych. Procesję, podczas której przedstawiono Bogu przez wstawiennictwo Maryi wszystkie sprawy Kościoła, diecezji i miasta, poprowadził bp Józef Szamocki.

O godz. 18 rozpoczęła się Msza św., której przewodniczył nuncjusz apostolski w Polsce. Wśród celebransów byli księża biskupi z archidiecezji gdańskiej, diecezji pelplińskiej, włocławskiej i płockiej. Homilię wygłosił biskup toruński Andrzej Suski.

– Niejednokrotnie w historii próbowano pogrzebać Kościół, ale wszystkie mowy pogrzebowe

Dla młodej diecezji toruńskiej I Synod ma ogromne znaczenie, gdyż jest etapem wspólnej drogi ku przyszłości. Kościół bowiem jest stróżem przeszłości, piastunem teraźniejszości i siewcą przyszłości

Bp Andrzej Suski

Wśród licznie zgromadzonych wiernych i kapłanów bp Andrzej Suski podpisał dekret zatwierdzający uchwały synodu i ogłosił, że uchwały synodalne wchodzą w życie z dniem 25 marca 2012 r.

DIECEZJI TORUŃSKIEJ ZAKOŃCZONY

okazały się przedwczesne, bo oto Kościół żyje. Nasuwa się pytanie: Jak to się dzieje, że Kościół istnieje już 2 tys. lat? Odpowiedź jest prosta: Nie ludzie dali Kościołowi początek. Kościół zrodził się z ręki Boga, dlatego zawsze na nowo żyje z Jego ręki – powiedział bp Suski podczas homilii. – Kościół żyje in-

aczej niż człowiek. On nie rodzi się raz, lecz rodzi się nieustannie, na nowo dzięki mocy Ducha Świętego – dodał Ksiądz Biskup.

– Kościoła nie może zniszczyć ani słabość jego dzieci, ani złość jego przeciwników, bo on wciąż na nowo rozpalany jest ogniem Bożego Ducha. Bóg podtrzymuje go od

2 tysięcy lat. Podtrzymuje go także dzisiaj – zaznaczył Biskup Andrzej. – Ten Boży ogień daje o sobie znać w naszej diecezji przez dzieło synodalne. Synod, który oznacza wspólną drogę, zmierzanie w tym samym kierunku. Jest to nasza wspólna droga z Jezusem. Droga wąska i stroma, lecz bezpieczna, prowadząca do prawdy i życia. Jest to droga z całym Kościołem Chrystusowym pod przewodnictwem następcy św. Piotra. Nasz synod jest wspólną drogą z całym Kościołem w Polsce, drogą wyznaczoną przez II Polski Synod Plenarny – powiedział bp Suski.

– Dla młodej diecezji toruńskiej I Synod ma ogromne znaczenie, gdyż jest etapem wspólnej drogi ku przyszłości. Kościół bowiem jest stróżem przeszłości, piastunem teraźniejszości i siewcą przyszłości – podkreślił Biskup Andrzej. – Synod jest wyrazem komunii naszego Kościoła diecezjalnego. Dziś wdzięczni za ten dar chcemy wsłuchiwać się w słowa Maryi:

„Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. Oddajemy owoce synodu w ręce Pana Jezusa i ufamy, że udzieli nam mocy do jego wypełniania – dodał bp Suski.

Na zakończenie Eucharystii sekretarz I Synodu ks. kan. Stanisław Cierkowski poprosił bp. Andrzeja Suskiego o podpisanie dekretu zatwierdzającego uchwały synodu. Po uroczystym odczytaniu dekretu bp Suski złożył na nim podpis, ogłaszając, że uchwały synodalne wchodzą w życie z dniem 25 marca 2012 r. Następnie Biskup Andrzej wręczył odznaczenie „Zasłużony dla diecezji toruńskiej” Barbarze Pawłowskiej oraz o. Andrzejowi Makowskiemu CSSR.

Zakończenie I Synodu Diecezji Toruńskiej odbyło się w patronalne święto diecezji, w dniu, w którym w Kościele wspomina się Najświętszą Maryję Pannę Nieustającej Pomocy. Uroczystości transmitowały Radio Maryja i Telewizja TRWAM.

Ks. Paweł Borowski

Procesja do sanktuarium Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Toruniu

Matko Boga i Matko nasza – kiedy nastała pełnia czasu, Duch Święty ukształtował w Twoim łonie ludzką naturę Chrystusa, a Twoje “fiat” sprawiło, że stałaś się pierwowzorem Kościoła jako Oblubienicy i Matki. Dziś Kościół toruński staje przed Twoim wizerunkiem, aby z Tobą wielbić Boga Odkupiciela, aby dziękować za Twoje macierzyńskie pośrednictwo, aby uczyć się od Ciebie zawierzenia, miłości i doskonałego zjednoczenia z Chrystusem.

Nazywamy Cię Matką Nieustającej Pomocy, bo Twój Syn, a nasz Pan, Jezus Chrystus, dał nam Ciebie za Matkę, abyś wstawiała się za nami, dalej współdziałała w zbawczym dziele Syna, Odkupiciela świata. Prosimy Cię więc, Matko Nieustającej Pomocy, pozwól nam rozważać tajemnicę Twojej świętości, naśladować Twoją miłość, wiernie spełniać wolę Ojca, ucz nas otwartym sercem przyjmować Słowo Boże, strzec Je, zgłębiać Jego bogactwo i żyć nim na każdy dzień.

Można Patronko Diecezji, bądź nieustanną pomocą dla pasterzy, aby z całą gorliwością, słowem i przykładem prowadzili lud sobie powierzony do Boskiego Pasterza, Jezusa Chrystusa. Wspieraj nasze rodziny, aby upodabniały się do Twojej rodziny w Nazarecie, aby małżonkowie przez świętość życia stawali się coraz pełniej znakiem miłości Chrystusa i Kościoła, aby swoje dzieci wychowywali w wierze i miłości. Bądź Opiekunką i Matką dla młodzieży na jej drogach poszukiwań i wzrastania, szukania wartości i dokonywania wyborów. Wyproś im Ducha Poczciwiciela, Ducha Prawdy. Ułóż chorym, biednym, smutnym, ludziom zrozpaczonej i zmęczonym życiu. Naucz ich stać pod krzyżem i być zjednoczonymi z Twoim Synem. Zapal światło wiary w sercach tych, co odeszli od Twojego Syna, i nie pozwól im zginąć.

Matko naszego Odkupiciela, Matko naszej diecezji toruńskiej, Matko Nieustającej Pomocy – miej nas w nieustannej swojej opiece. Amen.

**Akt zawierzenia
Matce Bożej Nieustającej Pomocy
całej diecezji**

Co roku odbywa się uroczysta procesja z cudowną ikoną, na zdjęciu z 2002 r.

Z DZIEJÓW SANKTUARIUM MATKI BOŻEJ NIEUSTAJĄCEJ POMOCY W TORUNIU (9)

Patronka diecezji toruńskiej

Jan Paweł II bullą „Totus Tuus Poloniae populus” z 25 marca 1992 r. wprowadził nowy podział Kościoła w Polsce. Następstwem tej decyzji było powołanie do życia 13 nowych diecezji, a pośród nich diecezji toruńskiej. Granice nowej diecezji nawiązują do średniowiecznych granic diecezji chełmińskiej, erygowanej w 1243 r., obejmując zasadniczo ziemie chełmińską oraz lubawską. W momencie erygowania diecezja toruńska podzielona została na 17 dekanatów (obecnie jest ich 24): Bierzgłowo, Brodnica, Chełmno, Chełmża, Działdowo, Golub, Grudziądz, Lembarg, Lidzbark, Lubawa, Łasin, Nowe Miasto Lubawskie, Radzyń Chełmiński, Toruń I, Toruń II, Wąbrzeźno oraz Toruń-Podgórz. Wszystkie dekanaty, z wyjątkiem ostatniego wchodziły do tej pory w skład diecezji chełmińskiej, dekanat Toruń-Podgórz znajdował się do 1992 r. w granicach archidiecezji gnieźnieńskiej.

Kościółem katedralnym nowej diecezji została bazylika mniejsza św. Jana Chrzyciela i św. Jana Ewangelisty w Toruniu. Diecezja toruńska weszła w skład archidiecezji gdańskiej, obejmując swym zasięgiem 182 parafie z liczbą

714.270 mieszkańców w chwili jej utworzenia (obecnie diecezja liczy 194 parafie oraz 591.891 wiernych). 31 maja 1992 r. w katedrze odbył się ingres pierwszego biskupa diecezji toruńskiej Andrzeja Suskiego, dotychczasowego biskupa pomocniczego diecezji płockiej.

Od początku istnienia diecezji toruńskiej wyjątkowe miejsce zajmuje Matka Boża Nieustającej Pomocy. Ona to właśnie została ogłoszona patronką nowej diecezji. W wydarzeniu tym dostrzegamy kontynuację patronatu maryjnego nad diecezją chełmińską. W naturalny więc sposób Matka Boża Nieustającej Pomocy odbiera cześć i patronuje wiernym na obszarze, który już wcześniej został jej powierzony.

Rok 1992 stał się więc kolejną ważną cezurą w dziejach kultu Matki Bożej Nieustającej Pomocy i to nie tylko w Toruniu, lecz także w całej Polsce. Patronat nad diecezją to przecież wyjątkowy przejaw żywotności kultu maryjnego w znaku Nieustającej Pomocy. Nie mamy wątpliwości, że kult ten uległ w kolejnych latach dużemu zdynamizowaniu.

27 czerwca 1992 r., czyli w liturgiczne wspomnienie Matki Bożej

Nieustającej Pomocy, ordynariusz diecezji toruńskiej bp Andrzej Suski pierwszy raz przewodniczył celebracjom ku czci Matki Bożej. Ważnym momentem tamtego dnia było zawierzenie Matce Bożej Nieustającej Pomocy całej diecezji.

Od 1992 r. obchody święta Matki Bożej Nieustającej Pomocy to jedno z najważniejszych wydarzeń diecezjalnych. Co roku odbywa się uroczysta procesja z cudowną ikoną. Przez pewien czas wychodziła ona z katedry, a od kilku lat z kościoła Miłosierdzia Bożego i zmierza do sanktuarium na Bielanych.

Matka Boża Nieustającej Pomocy towarzyszy diecezji toruńskiej w jej ważnych momentach. Przypomnijmy, że to właśnie Jej wizerunek (kopie obrazu poświęcił Jan Paweł II) był obecny we wszystkich parafiach diecezji, które przeżywały misje ewangelizacyjne. Przed Jej wizerunkiem w Rzymie w listopadzie 1999 r. dziękowali przedstawiciele diecezji za jej ustanowienie oraz za pielgrzymkę Jana Pawła II do Torunia. Wreszcie to w Jej sanktuarium na Bielanych zakończono uroczystości 27 czerwca 2011 r. I Synod Diecezji Toruńskiej.

Waldemar Rozyński

Bractwo św. Izydora, czyli Konfraternia Rolników Diecezji Toruńskiej

Dekretem z 13 maja 2011 r. bp Andrzej Suski erygował Bractwo św. Izydora, czyli Konfraternię Rolników Diecezji Toruńskiej, i zatwierdził jego statut. Jak w dekrete Księdza Biskupa zostało zapisane: „Na większą chwałę Boga i duchowy pożytek wiernych”, głównym celem działalności bractwa jest wzrost duchowy jego członków oraz pogłębianie życia religijnego rolników i mieszkańców wsi, krzewienie zasady pomocniczości braci rolniczej, animacja w działalności religijnej i społecznej.

Kult św. Izydora w diecezji toruńskiej sięga 2003 r., kiedy po raz pierwszy zostały zorganizowane diecezjalne obchody ku czci patrona rolników. Wspomnienie liturgiczne św. Izydora z Madrytu przypada 15 maja. Diecezjalne uroczystości organizowane są zazwyczaj w sobotę po tym dniu. Dzięki staraniom bp. Andrzeja Suskiego diecezja toruńska otrzymała w 2008 r. z Rzymu relikwie św. Izydora. Od maja do października 2009 r. trwała peregrynacja relikwii i obrazu św. Izydora w parafiach diecezji. W 2010 r. rolnicy uczestniczyli w pielgrzymce do grobu św. Izydora w Madrycie. Tam jeszcze głębiej zrozumiano istotę działalności patrona rolników. Dlatego tak ważne stało się dalsze szerzenie kultu Oracza z Madrytu, nawiązanie do tradycji i reaktywowanie Bractwa św. Izydora, przez które będą nadal propagowane takie wartości, jak: praca, modlitwa, kult Matki Bożej i pomoc bliźniemu, dlatego członkiem bractwa może zostać każdy, kto chce czcić św. Izydora, szerzyć jego kult, aktywnie działać i swoją modlitwą wspierać dzieło konfraterni.

Główne cele bractwa to przede wszystkim pogłębianie życia religijnego członków oraz rolników, mieszkańców wsi, wzajemna pomoc wśród braci rolniczej, prowadzenie działalności religijnej i społecznej. Zadania członków to m.in.: codzienna modlitwa w intencji diecezji i rolników, uczestniczenie w spotkaniach

rejonowych i diecezjalnych bractwa, współorganizowanie patronalnego święta ku czci św. Izydora, opieka nad obrazami, relikwiami i miejscami związanymi ze św. Izydorem w diecezji, uczestniczenie w nabożeństwach ku czci św. Izydora, organizowanie nabożeństw związanych z pracą rolniczą w ciągu roku: święcenie pól (25 kwietnia – św. Marka), dni krzyżowe, święcenie ziół (15 sierpnia – Matki Bożej Zielnej), dziękczynienie za plony, święcenie ziarna itp. Ważne jest również kultywowanie tradycji rolniczych związanych ze świętami religijnymi, m.in. Bożym Ciałem, Zesłaniem Ducha Świętego. Spośród zadań o charakterze społecznym mogą być organizowane pogadanki, referaty, odczyty. W trosce o młode pokolenie będą organizowane (szczególnie wśród dzieci i młodzieży szkolnej) konkursy. Pierwszy w diecezji konkurs plastyczny przed świętem patrona rolników skierowany został do dzieci ze szkół podstawowych. Członkowie mogą organizować wystawy, współpracować z organizacjami, stowarzyszeniami społecznymi w kraju i za granicą oraz samorządami, które w statutach stawiają sobie podobne cele, prowadzić działalność wydawniczą, kolportażową czasopism, książek, broszur o tematyce działalności bractwa.

Dekretem Księdza Biskupa z 15 maja, czyli we wspomnienie św. Izydora Oracza z Madrytu, został ustanowiony odpust. Kierowanie bractwem oraz duchową opieką nad nim Ksiądz Biskup powierzył Diecezjalnemu Duszpasterzowi Rolników. Władze bractwa w osobach: moderatora (osoba duchowna) i kapituły: prezes, wiceprezes, sekretarz (osoby świeckie), będą wyłaniane przez wybory powszechne na 2-letnią kadencję. Pełnione funkcje są dobrowolne, bezpłatne i nie są źródłem innych korzyści majątkowych. Sprawozdania roczne z działalności Bractwa św. Izydora będą składane w Wydziale Duszpasterskim Kurii Diecezjalnej Toruńskiej. Podczas tegorocznych diecezjalnych uroczysto-

Obraz i relikwie św. Izydora

ci ku czci św. Izydora w sanktuarium Matki Bożej w Lipach k. Lubawy (14 maja) bp Andrzej Suski wyraził życzenie, abyśmy razem dzięki temu bractwu gromadzili się i jednoczyli.

Aleksandra Wojdyło

Pierwsze spotkanie osób, które pragną przynależeć do Bractwa św. Izydora, odbędzie się 16 lipca w parafii pw. Jana Chrzyciela w Lubawie. Rozpocznie się Mszą św. o godz. 10.30

Z kroniki wydarzeń bazyliki św. Mikołaja w Grudziądzu

Sukces scholi

5 czerwca w Toruniu odbył się 9. Przegląd Piosenki Religijnej. Schola parafialna z bazyliki św. Mikołaja w Grudziądzu zdobyła pierwsze miejsce oraz nagrodę marszałka województwa kujawsko-pomorskiego Piotra Całbeckiego dla najlepszego zespołu.

W tym samym dniu w bazylice wystąpił Zespół Muzyki Dawnej „Polifonia” z Młodzieżowego Domu Kultury nr 3 w Bydgoszczy. Kwintet dziewcząt i chłopców, ubranych w stroje dawnej epoki, zaprezentował pochodzące ze średniowiecza polifonie różnych kompozytorów.

Uczczono św. Brata Alberta

17 czerwca, w dniu patrona i 30. rocznicy powstania Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta, odprawiono Mszę św. z udziałem członków koła grudziądzkiego. Eucharystii przewodniczył ks. kan. Dariusz Kunicki. Na zakończenie Mszy św. uczczono relikwie św. Brata Alberta. W czasie uroczystości był wyeksponowany w prezbiterium świątyni obraz „Ecce Homo” namalowany przez św. Brata Alberta. Na zakończenie dzielono się chlebem.

Zenon Zaremba

Nowo promowani lektorzy z rejonu brodnickiego...

i rejonu toruńskiego

Nowi lektorzy w diecezji toruńskiej

Lektor to osoba ustanowiona do czytania fragmentów z Pisma Świętego, z wyjątkiem Ewangelii (lektor może odczytać Ewangelię jedynie w Niedzielę Palmową i Wielki Piątek), może również podawać intencje modlitwy powszechnej. Stopień lektora obejmuje także posługę psalterzysty – może wykonywać psalm między czytaniem oraz aklamację Alleluja przed Ewangelią (por. www.knc-torun.pl).

Ministrant, który chce zostać lektorem, zobowiązany jest do odbycia kursu. W diecezji toruńskiej kandydaci na lektorów uczestniczą w takim kursie w swoim rejonie duszpasterskim. Formacja lektorska obejmuje 4 etapy: fonetyczny (nauka prawidłowej wymowy zgodnej z wymogami poprawnej polszczyzny),

biblijny (pogłębienie więzi ze Słowem Bożym, wprowadzenie w praktykę osobistego czytania i rozważania Słowa Bożego), liturgiczny (poszerzenie wiedzy dotyczącej liturgii), formacja wewnętrzna (pogłębienie więzi z Chrystusem poprzez modlitwę i ożywienie życia sakramentalnego). Uwieńczeniem rocznej formacji było błogosławieństwo do posługi w rejonach duszpasterskich.

W rejonie brodnickim spotkania odbywały się w parafii pw. św. Wojciecha w Lidzbarku dzięki uprzejmości proboszcza miejsca ks. Stanisława Grzywacza. W kursie wzięli udział ministranci ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z parafii: Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Dębowej Łące, św. Marcina w Grążawach, Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny i św. Wojciecha w Lidzbarku, św. Tomasza w Nowym Mieście Lubawskim oraz św. Marcina we Wrockach.

5 czerwca 16 kandydatów wzięło udział w Mszy św. sprawowanej w kościele pw. św. Wojciecha w Lidzbarku, w której czasie otrzymali promocję na stopień lektora Słowa Bożego. Uroczystościom przewodniczył i promocji udzielił rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu ks. prał. Krzysztof Lewandowski.

W homilii Ksiądz Rektor, nawiązując do słów Ewangelii, mówił o wątpliwościach, jakie rodziły się w sercach apostołów tuż przed wniebowstąpieniem Chrystusa. Mimo to oddali pokłon Chrystusowi, uznając Go za swojego Mistrza i Boga.

Trudności w wierze są więc częścią wiary i to nie tylko apostołów, lecz także każdego chrześcijanina. W dalszej części homilii Kaznodzieja przypomniał ministrantom: „Macie tak czytać Słowo Boże, aby inni je zrozumieli, aby kaznodzieja mógł nawiązać do czytań, mając przekonanie, że wierni zgromadzeni na Mszy św. dobrze zrozumieli Słowo Boże odczytane przez lektora”.

Na koniec Ksiądz Rektor, zwracając się do kandydatów, wyraził nadzieję, że to zaszczytne pełnienie roli lektora, doprowadzi ich do jeszcze bardziej odpowiedzialnego zadania w Kościele, jakim jest bycie kapłanem. „Wielu kapłanów i seminarzystów – powiedział – zanim wstąpiło do seminarium duchownego było ministrantami i lektorami. To był bardzo ważny etap na drodze odkrywania powołania kapłańskiego”.

Po homilii ministranci złożyli przyrzeczenia, że powierzone im zadania będą wypełniać gorliwie i sumiennie, że będą wyraźnie czytać Słowo Boże i według niego żyć, a przewodniczący celebry pobłogosławił ich. Następnie kandydaci podchodzili do Księdza Rektora i prawą dłoń kładli na Biblii. Celebrans zaś wypowiadał słowa: „Przyjmijcie księgę Pisma Świętego. Otaczajcie ją szacunkiem i wiernie przekazujcie Słowo objawione ku chwale Boga i pożytkowi wiernych”.

Na zakończenie nowi lektorzy podziękowali ks. prał. Krzysztofo-

wi Lewandowskiemu za udzielenie promocji lektorskiej oraz kapłanom, którzy przygotowywali ich do tej posługi: ks. Tomaszowi Kowalskiemu, ks. Sławomirowi Skoniecznemu, ks. Rafałowi Kreczmanowi oraz ks. Krzysztofowi Górskiemu – rejonowemu koordynatorowi Diecezjalnego Dzieła Powołań dla Rejonu Brodnickiego, który zorganizował kurs lektorski, nauczycielce języka polskiego Ewie Kopowskiej. Szczególne podziękowania skierowali do ks. Stanisława Grzywacza, proboszcza parafii w Lidzbarku, dzięki któremu możliwe było zorganizowanie kursu oraz przygotowanie promocji. Nowo promowani otrzymali pamiątkowe dyplomy ukończenia kursu i promocji lektorskiej.

Podobna uroczystość odbyła się w rejonie toruńskim. 27 ministrantom promocji lektorskiej udzielił również rektor Wyższego Seminarium Duchownego w Toruniu ks. prał. Krzysztof Lewandowski. Odbyło się to 8 czerwca w gmachu WSD w Toruniu.

Na Mszach św. związanych z wprowadzeniem w posługę lektora obecni byli duszpasterze parafialnych wspólnot Liturgicznej Służby Ołtarza, z których wywodzili się nowo pobłogosławieni do posługi lektora oraz ich najbliżsi. Dziękujemy wszystkim, którzy mieli swój udział w całorocznej pracy w prowadzeniu kursów lektorskich.

Oprac. Joanna Kruczyńska
na podstawie tekstów ks. Krzysztofa Górskiego i ks. Rafała Bochena

głos z Torunia
niedziela

Ks. dr Dariusz Żurański
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. (56) 622-35-30 w. 39
fax (56) 621-09-02
e-mail: torun@niedziela.pl

Dyżury: od poniedziałku do piątku
w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. (34) 369-43-38